

Akong Mga Kasakit

Candido Vasquez

Alang kanimo.....

PILA pa lamang karon sa adlaw,
Nga ang kinabuhi ko gihidlaw,
Nga ang kalag mo ingog gitunaw,
Tungod kay sa gugma mo giuhaw,
Nga sa panumduman maoy nakalubog.

ILHANAN sa usa ka gugmang matuod,
Nga ingon sa usa ka dakung tubod,
Nga sa kanunay siya nagasablig,
Sa iyang matin-aw nga tubig;
Ang pinitik usab ning kasingkasing,
Sa adlaw nga tanan nanalingsing.

LAR dili ka ba malooyng magtan-aw,
Kanakong sinilutan sa palad,
Kanakong sa gugma mo giuhaw;
Buoatko, nga aduna untay mobulad,
Ning gugma ko nga walay pablubad,
Aron ang gibati ko ikahulad.

APAN kon dilimo kini tuohan
Kon dili mo lamangpatalinghugan,
Kining akong mga kasakitan,
Maayong pang mopahulay sa lubnganan,
Maayo pang adto sa dayong puloy-anan,
Aron matapus ang mga kagul-anan.

RING.... Rang.... Rang.... Mibagtingang lingganay,
Ilhanan ang adunay mipahulay

Tungod sa mga yam-id ug pagtamay,
Nga maoy naingnan niadtong namatay,
Tungod ka yang iyang hinalaran,
Wala mohupay sa iyang kagul-anan.